

Forventningens glæde

- om det gode ved genkomsten

Jesus kommer igen. Det er Bibelens helt klare budskab. Både Jesus og apostlene er meget optaget af det. Det skal vi også være

Af Jørgen Hedager Nielsen
Bibeltudie

Først en kort brugsanvisning. Det er tanken, at man først læser selve artiklen igennem. Læs undervejs de bibelsteder, der henvises til. Står de i parentes, kan de springes over.

Når teksten er læst igennem, tager man fat på de nummererede bokse. Hver af dem har et oplæg og nogle arbejdsspørgsmål.

Den største glæde

Forventningens glæde er størst, siger vi. Det betyder, at glæden ved forventningen er større end glæden ved opfyldelsen. Sådan kan det være, når forventningen gælder en rejse eller en fest. Men sådan vil det ikke være med forventningen om Jesu genkomst.

Med denne artikel tager vi hul på en serie om Jesu genkomst og genoprettelsen. Gennem efteråret og vinteren skal vi se på det, som sker før Jesu genkomst, og på det som kommer ud af den. Men først skal vi se på forventningen.

Er det rigtigt at tale om forventning som noget selvfølgeligt for kristne? Vi skal overveje, om det er rigtigt, at man ikke kan glæde sig for meget. Og så skal vi undersøge, om Bibelen giver os grund til at leve i forventning.

Skræk eller glæde

Læs Luk 21,25-28. Der er en stærk indre spænding i disse vers. I et kommende nummer af IMT skal vi se nærmere på tegnene, så nu nøjes vi med at konstatere, at der er tale om voldsomme begivenheder.

Der tales om angst, rådvildhed, skræk og frygt hos menneskene. Men sådan skal det ikke være for jer, siger Jesus til de disciple, som er hans tilhørere. Når andre bliver skræmt, skal I rette jer op og løfte jeres hoved, for jeres forløsning nærmer sig.

Jesu disciple har en viden, som andre ikke har. De ved, at de forfærdelige ting,

1 At plante et æbletræ

Når talen falder på Jesu genkomst, dukker der ind imellem et citat op, som er tillagt Luther. »Selv om jeg vidste, at Jesus kommer igen i morgen, ville jeg plante mit æbletræ i dag.«

Ingen har kunnet sige, hvor det citat stammer fra, men Luther kan godt have sagt det alligevel. Der er trods alt eksempler på, at han sagde noget, der ikke var helt gennemtænkt.

Det giver ikke mening at forestille sig, at man kan vide, at Jesus kommer igen i morgen. Bibelen siger gentagne gange, at ingen kender den præcise dag, ikke engang Jesus, kun Faderen.

Og Jesu genkomst bliver så stor en omvæltning, at man lige så godt kan sige: »Selv om jeg vidste, at der vil falde en atom-bombe i min have i morgen, ville jeg alligevel plante mit æbletræ i dag.«

Luthers æbletræ har standset mange samtaler om Jesu genkomst

? Hvordan vil I vurdere det såkaldte Luther-citat? Hvad siger I til de kritiske kommentarer ovenfor? Kan citatet på en eller anden måde give mening? (Brug højst 7 minutter på denne boks.)

2

Det gode ved Jesu genkomst

»Når jeg ser al ondskaben i verden, kan jeg ikke tro på en kærlig Gud,« siger nogen. Men Gud har faktisk tænkt sig at gøre noget ved alt det onde og syndige i verden.

Læs de følgende bibelsteder:

- Matt 19,28: Læg særlig mærke til »verdens genfødselse«
- ApG 3,21: Læg særlig mærke til »genoprettes«
- Rom 8,21: Læg særlig mærke til »befriet fra trældommen« og »frihed ... i herligheden«.

Hvad ligger der i ordene genfødselse, genoprettelse, befrielse? Se det i forhold til ondskaben i verden, i forhold til hele skaberværket og i forhold til jer selv.

Gud har faktisk tænkt sig at gøre noget ved det onde i verden.

der rammer verden, er som den graves veer. Hun bryder sig ikke om veerne i sig selv, men hun glæder sig alligevel, når de kommer, for de indvarsler fødslen.

Jesus fortæller om de sidste tider, for at begivenhederne ikke skal komme bag på os. Vi skal være forberedt. På den ene side kender ingen selve tidspunktet for Jesu genkomst (Matt 24,36). På den anden side har

» Når dommedag

kommer, begynder

din sommer *Brorson, Hjt. 492* «

profeterne i Bibelen - inklusive Jesus - fortalt os så meget, at vi ikke er helt i mørke.

Våg altid

Læs Luk 21,34-36: »Våg derfor er omkvædet for en række af Jesu lignelser. De skal hjælpe os til at være parate, når han kommer igen. Lignelserne om de årvågne tjenere, de ti brudepiger, de betroede talenter og verdensdommen (står samlet

i Matt 24,42-25,46) hører til denne gruppe af lignelser.

»Våg altid« siger Jesus (Luk 21,36) som afslutning på undervisningen om sin genkomst. Han underviser ikke om veerne for at

skræmme os, men for at vi skal våge med en glad forventning.

Paulus er inde på det samme i *1 Thess 5,1-11* (læses). Vi ser to grupper. Der er »folk«, som lever i mørke. De tilhører natten og er

3

Forventning gør verdensfjern

Nogle har indvendt, at man bliver verdensfjern, hvis man beskæftiger sig med Jesu genkomst og den herlighed, der venter os i evigheden.

Når Bibelen taler om forventningen, rundes der meget tit af med en formaning til at leve et ansvarligt og helligt liv her og nu. Her er nogle få af de mange eksempler:

- Peter underviser om, hvorfor Jesus tøver med at komme igen, og så skriver han: 2 Pet 3,14.
- Johannes skriver, at når Jesus kommer, skal vi blive ligesom ham, og så skriver han: 1 Joh 3,3.
- Paulus skriver en del om Jesu genkomst, og så slutter han: 1 Thess 5,14-23.
- Måske kan I selv komme i tanke om flere steder.

Tegning: Anders Færn

Forventning om Jesu genkomst hænger sammen med et ansvarligt liv her og nu.

Overvej sammenhængen mellem en levende forventning om Jesu genkomst og så et engageret liv her og nu. Er det rigtigt, at en glad forventning gør os verdensfjerne? Eller kan det måske endda virke modsat?

4

En perlende sommermorgen

I en prædiken til 2. søndag i advent over Luk 21,25-26 skriver præsten Kaj Munk fra Vedersø om Jesu genkomst:

»Hvordan skal det gå til? Ingen Shakespeare har fantasi til at tænke sig det. Men Gud er jo også større end Shakespeare. Det er mig nok at tro på, at det *skal* gå til.

For en 15-16 år siden stod jeg en perlende sommermorgen i min have, aldeles fortabt i livets dejlighed. Da hørte jeg på en gang en underlig tone i luften, og jeg tænkte: Det skulle dog vel aldrig være Herren, der kommer igen?

Det viste sig nu senere, at redningsbåden ved havet holdt øvelse, og det var en raket, der var fyret af. Men jeg hverken lo af mig selv eller skammede mig. Jeg havde fået noget at vide om mig selv, jeg var glad for.

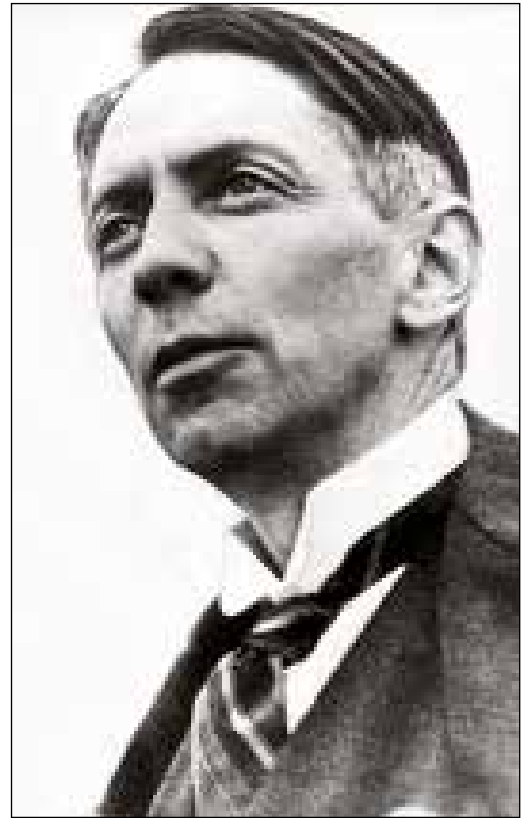
Og aldrig vil jeg glemme den følelse af lykke, der greb mig ved muligheden for, at det kunne være ham selv. Skønnere syntes jeg ikke, den skønne sommermorgen kunne krones.«

En morgen fik Kaj Munk noget skønt at vide om sig selv.

Hvad tænker I om Kaj Munks oplevelse? Har I selv haft lignende tanker?

Eller vil det samme kunne ske for jer, hvis der kom en meget underlig lyd?

► ikke opmærksomme på faren. De rammes af Guds vrede. Og så er der »jer/os«, altså menigheden. Vi lever i lyset og er dagens børn. Vi er vågne og ædru og bliver ikke overraskede ved Jesu genkomst. Vi lever i glad forventning og opnår frelsen ved vor Herre Jesus Kristus.

Jesus har gjort det muligt

Den glade forventning er knyttet til, at det er vores frelser, der kommer igen. Han har med sin død gjort det muligt at være borger i Guds rige. Vi kan synge med Grundtvig:

Ej mer du gruer for dommedag,
du ved, din dommer har ført din sag
og fra sig selv den vundet;
des mer du længes hvert morgengry,
til Herren dages på rosenky,
når nat er helt udrundet.

(fra »Rejs op dit hoved ...«)

Det trækker ud

Lad os udfordre fantasien lidt. Vi står sammen med disciplene på Oliebjerget. Jesus er netop blevet løftet op, og en sky har taget ham bort fra vores øjne (ApG 1,9). Mens vi står og stirrer op mod himlen, er der et par engle, som siger: »Jesus skal komme igen på samme måde, som I har set ham fare op til himlen.«

»Så tror jeg da lige, at jeg venter her,« siger en af disciplene så.

Der var en forventning om, at Jesus meget snart ville komme igen. På et tidspunkt

blev nogle urolige, fordi de kristne begyndte at dø, og hvad så? Paulus beroliger dem. Når Jesus kommer igen, vil de døde opstå (1 Thess 4,13).

Nu er der gået næsten 2.000 år, og han er stadig ikke kommet. »Hvad bliver der af løftet om hans komme?« spurgte nogen, og Peter svarede: »Herren er ikke sen til at opfylde sit løfte, sådan som nogle mener, men han har tålmodighed med jer, fordi han vil, at ingen skal gå fortabt, men at alle skal nå til omvendelse« (2 Pet 3,9). Og sådan er det stadig. ■